

— Δὲν ἤκουσες λοιπὸν, — ἐφώναζεν, ἐκεῖνος, — ὅτι θὰ ἔχωμεν πόλεμον ;

— Ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φυλάξῃ ἀπὸ τὰ κακά του, — εἶπεν ἡ μήτηρ. — Καὶ μὲ ποῖον θὰ ἔχωμεν τὸν πόλεμον ;

— Μὲ ποῖον ἄλλον, ἢ μὲ τὸν ἀρχαῖον καὶ ἀδιάλ-
λακτον ἐχθρὸν τῆς Γερμανίας, — τὴν Γαλλίαν ; — εἶπεν ὁ Οὐάλτερος.

— Σὺ πιστεύεις πᾶσαν φήμην, — εἶπεν ἡ μήτηρ σείουσα τὴν κεφαλὴν, — Ὁ βασιλεὺς μας ἤξεύρει πρὸ παντὸς ἄλλου πόσον τρομερὸν πρᾶγμα εἶναι ὁ πόλεμος, καὶ δὲν θὰ κινήσῃ, βεβαίως τοιοῦτον.

— Νὰ κινήσῃ ; Βεβαίως ὄχι ! εἶπεν ὁ Οὐάλτερος — Ἀλλὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν χώραν του, εἰς τὴν ὑποῖαν ὁ γαλλικὸς στρατὸς μετ' ὀλίγον θὰ εἰσβάλῃ. Εἶναι δὲ ἀνάξιον νὰ ὑπάρχῃ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, τὸ ὑποῖον δὲν ρισκοκινδυνεύει τὸ πᾶν διὰ τὴν τιμὴν του.

Μετ' οὐ πολὺ ἤλθε καὶ ὁ Μαρτίνος, πλήρης ἀγανακτῆσεως. — Ὁ βασιλεὺς ἡμῶν δὲν θὰ ὑποφέρῃ μίαν τοιαύτην προσβολήν ! ἐξεφώνησε — ναι, δὲν θὰ τοιμήσῃ νὰ πράξῃ τοῦτο. » Μετὰ τοῦτο διηγῆθη εἰς τὴν μητέρα του τὴν αἰτίαν τοῦ πολέμου.

— Μετ' ὀλίγον ἤλθεν ἐκ τοῦ γραφείου του καὶ ὁ πατὴρ καὶ ἐπεθεδαίωσε τοὺς λόγους τῶν νεανίσκων, εἰπὼν, « Νομίζω καὶ ἐγὼ, ὅτι θὰ ἔχωμεν ἀρεσύτερον πόλεμον, καὶ πόλεμον αἱματηρὸν, διότι ἔχομεν νὰ πολεμήσωμεν κατὰ στρατὸν μεγάλου καὶ καλῶς γυμναζομένου.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν διεδόθη εἰς τὴν πόλιν, ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔμελλε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τῆς Ἑλμς, καὶ ὁλος ὁ λαὸς συνέρρευσε εἰς τὰς ὁδοὺς, διὰ τῶν ὁποίων ἔμελλε νὰ διέλθῃ. Μεταξὺ τοῦ πλήθους ἦσαν καὶ οἱ δύο φίλοι μας μετὰ τῶν γονέων των. Ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου μέχρι τῶν ἀνακτόρων ὁ λαὸς ἐζητωκ. αὐγαζε, λέγων, « Ζήτω ὁ βασιλεὺς Γουλιέλμος ! Εἰς τὰ Παρίσια ! εἰς τὰ Παρίσια ! »

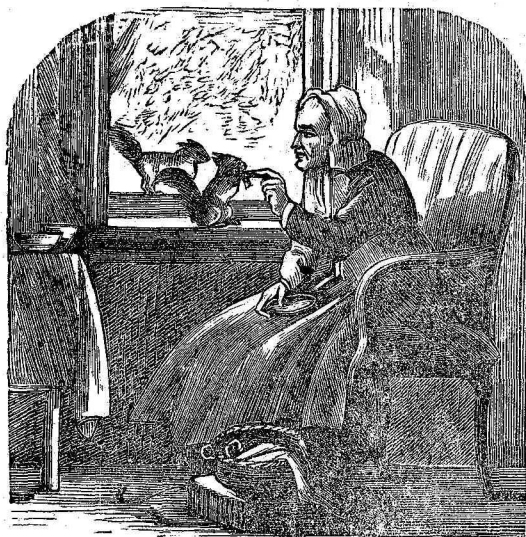
Οὕτως ἔκραζον οἱ κάτοικοι τοῦ Βερολίνου, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἐν τῇ παραφορᾷ τῆς ἀγανακτῆσεώς των μὴ γνωρίζοντες, ὅτι χιλιᾶδες ἐξ αὐτῶν θὰ ἔκλαιον καὶ ἐμελانوφόρουσαν πενθοῦντες τοὺς ἀγαπητοὺς αὐτῶν, οἵτινες ἔμελλον νὰ πέσωσιν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς μάχης.

Τοιαύτην ἡμέραν, καθὼς αὐτὴν, δὲν βλέπει τις εἰμὴ ἅπασι εἰς 100 ἔτη, — εἶπεν ὁ πατὴρ ἐνῶ ἐπέστρεφεν εἰς τὴν οἰκίαν μετὰ τῆς συζύγου του. Οἱ Γάλλοι πρέπει νὰ τὸ συλλογισθῶσι καλὰ, διότι καὶ αὐτὰ τὰ παιδιὰ θὰ πολεμήσωσι κατ' αὐτῶν.

Τὴν ἀκόλουθον ἡμέραν ἐξεδόθη διάταγμα, διὰ τοῦ

ὁποίου ὁλόκληρος ὁ στρατὸς ἐκαλεῖτο εἰς τὰ ὅπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος. Ὅταν δὲ ἐφθασεν ἡ εἰδῆσις, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα Γερμανικὰ Κράτη δὲν ἤθελον νὰ μένωσιν οὐδέτερα, ἀλλ' ἀπεφάσισαν ν' αὐτοπολεμήσωσι μετὰ τῆς Πρωσίας κατὰ τῆς Γαλλίας, ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν πολιτῶν ἦτον ἀπερίγραπτος.

Ἐνῶ δὲ ἡ Κυβέρνησις ἐσπευδεν ἐτοιμαζομένη, οἱ πολῖται τοῦ Βερολίνου ἤρχισαν νὰ κάμνωσιν ἄλλας προετοιμασίας πρὸς βοήθειαν τῶν πληγωμένων καὶ ἀσθενῶν στρατιωτῶν, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, νέοι καὶ γέροντες προσέφερον ἑαυτοὺς εἰς τὸ φιλάνθρωπον τοῦτο ἔργον — οὐδεὶς ἤθελε νὰ φανῇ κατώτερος τοῦ ἄλλου εἰς τὸ σπουδαῖον τοῦτο ἔργον. Καὶ αὐτὰ τὰ πανεπιστήμια ἐκλείσθησαν. Εἰς τῶν καθηγητῶν ἐ-
γραψεν ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τῶν παραδόσεών του, « Ἐπειδὴ οἱ φοιτηταὶ ἤδη ἔχουσιν ἄλλο τι καλλίτερον νὰ πράξωσιν ἢ νὰ φοιτῶσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, ἀπὸ σήμερον παύω τὰς παραδόσεις μου. » Τὸ αὐτὸ ἔπραξαν καὶ οἱ λοιποὶ καθηγηταὶ οἱ δὲ φοιτηταὶ κατὰ ἑκατοντάδας κατετάχθησαν εἰς τὸν στρατὸν ὥς ἐβέλονται.
(ἀκολουθεῖ.)

Οἱ δύο Σκίουροι καὶ ἡ καλὴ γραφα.

Ἀποτελέσματα καλῆς περιποιήσεως.

Βλέπετε τὰ δύο ἐκεῖνα μικρὰ ζῶα λαμβάνοντα καὶ τι ἀπὸ τὴν χεῖρα γραφᾶς καθημένης πλησίον εἰς τὸ παραθύρον ; Ὀνομάζονται Σκίουροι εἶναι ζῶα ὠραῖα μὲ ὄδον φωντωτὴν καὶ τόσο γρήγορα, ὥστε πηδῶσιν ἀπὸ δένδρον εἰς δένδρον ὥς ἀστραπή· τρέφονται δὲ ἀπὸ καρύδια· θένει καὶ εὐρίσκονται ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχουν δάση καρυδιῶν· ἐξημεροῦνται δὲ εὐκόλως καὶ τότε ἔρχονται καὶ λαμβάνουν τὴν τροφὴν των

ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ἀνθρώπου. Εἰς πολλοὺς δημοσίους κήπους τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχουν πολλοὶ σκίουροι ἐξημερωμένοι· ἔχουσι δὲ κατασκευασμένους δι' αὐτοὺς μικροὺς οἰκίσκους ἐπὶ τῶν δένδρων, ὅπου κοιμῶνται καὶ γεννοῦν· τρέφονται δὲ τακτικῶς ὑπὸ τοῦ φύλακος. Εἶναι δὲ δειλὰ ζῶα καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἐπιτρέπεται εἰς σκόλους νὰ ἐμβαίνουν εἰς τοὺς τοιοῦτους κήπους.

Τὰ μικρὰ παιδιὰ καθ' ἑκάστην πηγαίνουν εἰς τοὺς κήπους τούτους νὰ παίξουν καὶ φέρουν κατ' ἑνὶ νὰ φιλεύσουν καὶ τοὺς μικροὺς ἐκείνους σκίουρους, ὡς λ. χ. καρύδια, φουντούκια, ἀμύγδαλα, ἀστραγάλια καὶ ἀκόμη καὶ ψωμίον.

Εἶναι περίεργος ἡ πρόνοια τοῦ μικροῦ τοῦτου ζῴου, ὅτι δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ φάγῃ, σκάπτει καὶ τὸ κρύπτει εἰς τὴν γῆν· καὶ ὅταν πεινᾷ ἀνασκάπτει καὶ τὸ τρώγει· εὐρίσκει δὲ τὸ μέρος διὰ τῆς ὁσφρήσεως, διότι ἔχει πολλὴ ὀσφρὴν ὁσφρησιν.

Ἡ καλὴ γραία τῆς εἰκονογραφίας μας κατῴρθωσε διὰ τοῦ περιποιητικοῦ τῆς τρόπου νὰ ἐξημερώσῃ τὰ δύο ἐκεῖνα δειλὰ ζῶα, καὶ ὁσάκις τὰ ἐκάλει ἔτρεχον πρὸς αὐτὴν εἰς τὸ παράθυρον καὶ ἐλάμβανον ὀλίγον ἄρτον ἀπὸ τὰς χεῖράς τῆς.

Πόσον λυπηρὸν εἶναι νὰ βλέπῃ τις ὅχι μόνον ποιὰ ἀλλὰ καὶ ἡλικιωμένους νὰ διώκουν καὶ μάλιστα νὰ τυραννῶν τὰ ζῶα, τὰ πτηνὰ, τὰς μυῖας—νὰ βάζουν σκόλους νὰ μάχωνται μὲ ἄλλους, ἢ μὲ γάτας ἢ νὰ δένουν παλιοτενεκέδες εἰς τὰς οὐράς των καὶ νὰ τὰ τρομάζουν! Ὁ Θεὸς δὲν ἀρέσκειται εἰς τὴν σκληρότητα, ἀλλ' ἀγαπᾷ νὰ βλέπῃ τὰ λογικὰ του πλάσματα, τὰ ὅποια ἐπλάσε κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδικήν του, νὰ ἦναι εὐσπλαγχνὰ πρὸς τὰ λοιπὰ κτίσματά του, ὅπως Αὐτὸς εἶναι εἰς αὐτὰ. Μικροὶ μὲ φίλοι· ἐστέ φιλόανθρωποι πρὸς ὅλα τὰ ζῶα.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ.

(Ἴδε προηγούμενον ἀριθ.)

Λοιπὸν, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, πῶς γύριτε τὰ ἀστρονομικὰ τῆς Ἐφ. τῶν Παιδῶν; Δὲν εἶναι ὠραῖον καὶ εὐχάριστον μαθημα;

Εἰμεθα ἀκόμη εἰς τὸν ἥλιον, τὸν Δοτῆρα καὶ Δεσπότην πάσης ζωῆς ἐπὶ τῆς γῆς μας· διότι πρέπει νὰ ἡεώρητε, ὅτι ἄνευ τοῦ ἡλίου, οὔτε φυτὸν, οὔτε ζῶον καὶ ἐπομένως οὐδ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ ζῇ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐνεργεῖ δὲ τοῦτο διὰ τοῦ φωτὸς καὶ τῆς θερμότητός του. Ὅθεν καὶ περὶ τούτων θὰ εἴπωμεν ὀλίγα.

ΠΕΡΙ ΘΕΡΜΟΤΗΤΟΣ. Ὅλοι γνωρίζομεν ἐκ πείρας τί εἶναι θερμότης, καὶ ὅτι αὕτη προέρχεται ἀπὸ τὸν ἥλιον ἢ ἀπὸ σώματα καιόμενα.

Ὁ ἥλιος λοιπὸν εἶναι σῶμα καῖον; θὰ ἐρωτήσωσι πολλοὶ τῶν μικρῶν μας ἀναγνώστων.

Μάλιστα, φίλοι μου—καὶ ἡ θερμότης τοῦ εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἐὰν ἡ γῆ μας, ὅπως ἔχει, ἐβάλετο ἐπὶ τοῦ ἡλίου διὰ μιᾶς ὅχι μόνον τὰ ὕδατα τῶν θαλάσσης καὶ ὠκεανῶν καὶ ποταμῶν θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἀεροειδῆ κατὰστασιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ χῶμα καὶ αἱ πέτραι καὶ αὐτὰ τὰ μέταλλα θὰ ἀναλύοντο καὶ θὰ ἐγίνοντο ἀέρια! Τόσον μεγάλη εἶναι ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου, ὥστε δὲν δύναται νὰ μετρηθῇ—μόνον ὑπολογίζεται. Ἰσως δυνήθητε νὰ σχηματίσητε μικρὰν τινα ἰδέαν περὶ τούτου, ὅταν σᾶς εἴπω ὅτι ἂν ὑποθέσωμεν, ὅτι ἡ θερμότης, τὴν ὁποίαν ἐκπέμπει ὁ ἥλιος, εἶναι ἴση μὲ δύο τριλιονίων βαθμοὺς, ἡ γῆ μας λαμβάνει μόνον τὸ ἐν διτριλιονιστημόριον αὐτῆς! καὶ ὅμως καὶ τὸ ἐλάχιστον τοῦτου μέρος τῆς θερμότητος εἶναι ἱκανὸν νὰ ψήσῃ κρέας καὶ αὐγὰ σκληρά, εἰς τινα μέρη τῆς διακεκαυμένης ζώνης. Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, ὁ περίφημος ἄγγλος ἀστρονόμος Ἐρσελ, ἔθεσεν εἰς τὴν ἄμμον εἰς βάθος τεσσαρῶν δακτύλων κομμάτια κρέατος ἐντὸς διπλοῦ ὑελίνου κιβωτίου καὶ μετ' ὀλίγον ἐψήθησαν διὰ μόνης τῆς θερμότητος τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων. Ἐπίσης καὶ αὐγὰ ἔχωσεν ἐντὸς τῆς ἄμμου καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐψήθησαν. Τοῦ ἄλλου μέρος τοῦ μεγίστου τῆς θερμότητος ἐλάχιστον μέρος λαμβάνουσιν οἱ ἄλλοι πλανῆται, κομῆται κλ. τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος, τὸ δὲ ὑπόλοιπον διαδίδεται εἰς τὸ ἀχανές—ὅπου κατὰ τὸ φαινόμενον χάνεται.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς, τοὺς ὁποίους ἔκαψαν οἱ ἀστρονόμοι, ὁ ἥλιος μεταδίδει τόσῃ θερμότητι εἰς πᾶν δευτερόλεπτον ὅσην θὰ ἐδίδον 11,600,000,000,000,000 τόνοι λιθανθράκων, ἥτοι ἀπαιτοῦνται ὀκτάκις περισσότεροι γαιάνθρακες παρ' ὅσοι εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν γῆν μας, διὰ νὰ δώσωσι τὴν θερμότητα, τὴν ὁποίαν ὁ ἥλιος μας μεταδίδει εἰς ἕν μόνον δευτερόλεπτον!! Πόσον υπερθαύμαστα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ! Ποῖος ἡμπορεῖ νὰ τὰ κατανοήσῃ!

(ἀκολουθεῖ.)

Ὁ Οὐδασιγκτὼν καὶ ἡ μήτηρ του.

Πολλὰ ἀνέκδοτα ἐγράφουν περὶ τοῦ Οὐδασιγκτῶνος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ· τὸ ἐξῆς εἶναι ἐν τούτων. Μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἐπιτυχοῦς πολέμου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν κατὰ τῆς Ἀγγλίας, ὁ Γεώργιος Οὐδασιγκτῶν, ὅστις ἦτο ὁ ἀρχιστρατήγηος τοῦ στρατοῦ τῆς πατρίδος του ἐπέστρεψε θριαμβευτικῶς εἰς τὴν μητρικὴν οἰκίαν, τιμώμενος καὶ ἀνευφημούμενος παντοῦ ὅπου διέβαιναν ὡς σωτὴρ τῆς πατρίδος του καὶ ὡς ὁ μέγιστος ἀνὴρ τῆς ἐποχῆς του. Ὅταν δ' ἐφθασεν εἰς τὴν